

Nom de l'assignatura	Traducció Francès-Català B1 (2007-2008)
Horari	dimarts i dijous 9.30-11.00.
Codi	22074
Estudis	Grau en Traducció i Interpretació Llicenciatura en Traducció i Interpretació
Curs i període en què s'imparteix	1er curs, semestral
Crèdits i crèdits ECTS	4 crèdits / 4 ECTS
Caràcter de l'assignatura	<i>Troncal</i>
Llengua en què s'imparteix	català
Professorat	Joaquim Pujol
	K-1004
	Temporalment kimete@hotmail.com
	dimarts, 11.30-12.30 dijous, 11.30-12.30

Objectius	1. Delimitació de les diferències i les peculiaritats generals i específiques de les dues llengües (francès i català), tant a nivell lexical com morfosintàctic, fins a dominar els aspectes més remarcables (falsos amics, ús dels articles, sufixació,, ús del pronom subjecte i de les persones i dels temps verbals etc.) 2. Fer adquirir a l'alumne una pràctica traductiva fluida del francès al català. Els i les alumnes hauran de desenvolupar les competències següents: · lingüística: comprendre els elements de significació d'un text i reexpressar el text sense errors lèxics ni morfosintàctics; saber aplicar a la pràctica els aspectes gramaticals continguts
-----------	---

	en el temari. · sociocultural: poder reconèixer i entendre els referents culturals d'un text i trobar-hi una solució adequada per al text d'arribada. Pràctica en l'anàlisi semàntica dels articles dels diccionaris. · pragmàtica: entendre i reproduir la funció comunicativa de diferents models de textos, tant generals (periodístics, divulgatius...), com específics (literaris,...). Estendre la competència a textos amb suport visual i de registre informal. · textual: saber reproduir un text mantenint-ne la coherència i la cohesió, i adequant-se al to i al registre de l'original, tenint en compte les convencions de cada llengua. Saber reconèixer recursos expressius i poder reproduir-los en el text d'arribada, tenint en compte les convencions de cada llengua tot partint de la funció que fan en el text original. ·estratègica: saber cercar i obtenir informació per a la traducció. Competències transversals: · capacitat d'establir els objectius del seu treball de manera autònoma. · capacitat d'aplicar els coneixements a la pràctica. · capacitat d'anàlisi i de síntesi. · capacitat d'identificar problemes. · capacitat de resoldre problemes prèviament identificats. · capacitat de raonament crític davant un text.
--	---

Metodologia	L'assignatura de Traducció B1 s'estructura de la manera següent: · ensenyament directe presencial (1 hora la setmana): el professor presenta en primer lloc els continguts teòrics del programa. Davant cada text del dossier de curs destinat a la traducció s'analitzen a conjuntament a classe els problemes tot exposant els aspectes teòrics que hi pugui fer referència. · tutories presencials (1 hora la setmana): es comenten els textos corregits pel professor que els alumnes hauran d'haver preparat prèviament tot exposant paral·lelament els suports teòrics de les diferents anàlisis i decisions. Les alumnes que necessiten una atenció particular hauran de portar a terme una tutorització individual amb el professor. · treball tutoritzat (2 hores la setmana): les alumnes, pel seu compte, hauran de preparar les traduccions dels textos del dossier per a corregir i comentar conjuntament durant les tutories presencials. · treball autònom (1 hora la setmana): les alumnes, pel seu compte, poden cercar informació o fer exercicis que creguin que necessiten per a seguir l'assignatura. També portaran a terme treballs en equip a classe, sense preparació prèvia, per tal d'habituar-se al treball de traducció "en condicions reals".
-------------	---

Continguts	Els continguts de l'assignatura es treballaran bàsicament durant les tutories presencials, en què es corregiran col·lectivament les traduccions dels textos del dossier de curs tot comentant els problemes que presentin i les possibles solucions. Es fixarà l'atenció especialment en els aspectes següents: · funció textual-comunicativa d'un text: el significat dels diferents missatges a traduir, segons l'ús dels elements que conté el text i el context sociocultural en què es produeix; coherència i cohesió dels textos; anàlisi semàntica i ponderada dels lexemes.. · diferents tipus de textos i la seva funció; to i registre dels diferents tipus de textos. Fórmules convencionals i tractaments. · problemes en la identificació i la transferència de referents culturals.
------------	--

	Alhora, el professor presentarà uns continguts teòrics, que l'alumne haurà d'aplicar a la pràctica, enumerats en el temari següent: 1. Anàlisi semàntica ponderada de lexemes. Falsos amics, valoració ponderal general, els casos dels manlleus, de les restriccions etc. 2. Anàlisi comparada dels articles determinats i indeterminats en francès i en català. 3. Modes de fer en francès el diminutiu, l'augmentatiu, i el pejoratiu corresponents a la sufixació catalana. 4. Característiques de la dixi francesa en comparació amb la catalana (en els adverbis, en els adjectius demostratius etc.). 5. Ús del pronom subjecte en el verb francès i en el verb català. Característica de marca de persona i característica anafòrica del pronom personal subjecte en francès. Condicions per a la supressió en la traducció catalana. 6. Semblances i diferències entre els temps verbals en català i en francès. Paradigmes de temps de passat. Les formes de futur immediat i d'obligació. 7. Estructures sintàctiques diverses en francès i en català: estructures de relatiu (usos del participi present, etc); les diferents formes correctes del condicional en català (forma de condicional de present, forma hipotètica de present, forma hipotètica de passat). 8. Usos incorrectes i correctes en català de diferents recursos estilístics en català: “mateix, a”, “propi, pròpia”, “diversos / varis”, “ser / estar”, valor del “pas” en català. 9. El tractament de cortesia en francès i en català: “Tu, Vous” vs “Tu, Vostè, Vós”. 10. Alguns mecanismes de variació semàntica en català: verbs amb “a-“ inicial o sense (apujar, abaixar etc.), verbs amb “-hi” (sentir-hi, veure-hi, tocar-hi etc.) etc.
--	--

Avaluació	L'avaluació és continuada, segons resulta de l'anàlisi de la tendència que va prenent la qualitat dels treballs. Aquest és l'element fonamental de l'avaluació. Les proves o exàmens (fets sempre en condicions reals de treball, és a dir amb diccionaris) són fites que serveixen de comprovació del nivell aconseguit per l'alumne i influeixen en 1/3 en la qualificació final en els casos de treball continuat i regular. Quan el treball durant el semestre ha estat insuficient, el pes de la qualificació de l'examen (o exàmens) és d'un 50%. Per a poder accedir a l'examen final s'han de tenir tots els treballs fets. Si el nivell regular és suficient es pot suprimir l'examen final. En aquest segon nivell , l'examen es pot suspendre (qualificació insuficient) quan l'exercici posseeix més d'una falta de traducció o de llengua considerada fonamental (error greu en la traducció o en el domini de la varietat estàndard).
-----------	---

	Criteris d'avaluació: En les traduccions es valorarà la capacitat de comprensió del text, i de reexpressió amb correcció gramatical i amb coherència i cohesió, tenint en compte l'adequació al tipus de text i al to i al registre de l'original. Així mateix, es valorarà la capacitat de solucionar problemes de traducció (referents culturals, problemes lexicals i gramaticals, figures estilístiques, etc). En les traduccions corregides a classe, a més, es valorarà la feina de preparació i de documentació, i la participació a classe.
--	--

Suport bibliogràfic fonamental	
1) Diccionaris unilingües en llengua Francesa	
Le Nouveau Petit Robert, Dictionnaires Le Robert, Paris, 1996 i ss.	
(Diccionari de sinònims francès)	
(Larousse d'argot)	
2) Diccionaris unilingües en llengua Catalana	
<i>Diccionari de la llengua catalana</i> . 4a ed. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1998.	
ALCOVER, Antoni M.; MOLL, Francesc de B. <i>Diccionari català-valencià-balear</i> . Palma de Mallorca: Moll, 1988.	
FABRA, Pompeu. <i>Diccionari general de la llengua catalana</i> . 11a ed. Barcelona: Edhasa, 1980.	
FRANQUESA, Manuel. <i>Diccionari de sinònims</i> . 6a ed. Barcelona: Pòrtic, 1991.	
PEY, Santiago. <i>Diccionari de sinònims i antònims</i> . 9a ed. Barcelona Teide, 1986.	
RASPALL, Joana; MARTÍ, Joan. <i>Diccionari de locucions i frases fetes</i> . 1984.	
ESPINAL, Teresa <i>Diccionari de sinònims de frases fetes</i> Barcelona: Edicions 62, 2004	
VINYOLES, Joan J; PIQUÉ, Ramon <i>Diccionari eròtic i sexual</i> Edicions 62, 1989	
3) Diccionaris bilingües	
CASTELLANOS, Carles.; CASTELLANOS, Rafael (<i>55.000 entrades</i>) Enciclopèdia catalana,, Barcelona, 2003	
CASTELLANOS, Carles.; LENOIR, Françoise <i>Diccionari de Paranyes de Traducció Francès-Català (faux amis)</i> Enciclopèdia catalana, Barcelona - 2000	
4) Bibliografia complementària	
“Elements de gramàtica francesa” in in CASTELLANOS, Carles i CASTELLANOS, Rafael <i>Diccionari Francès-Català</i> supra (pp.XXIII – LXV).	
Gran Enciclopèdia Catalana, ECSA Barcelona	
ANUARIS DIVERSOS, segons països (De Agostini ...).	

COROMINES, Joan. *Lleures i converses d'un filòleg*. Barcelona: Club editor, 1983.

FABRA, Pompeu. *Converses filològiques*. Barcelona: Edhasa, 1983 i 1984.

FABRA, Pompeu. *Gramàtica catalana*. 15a ed. Barcelona: Teide, 1991.

RUAIX I VINYET, Josep. *Punts conflictius del català*. Barcelona: Barcanova, 1989.

SOLÀ, Joan. *A l'entorn de la llengua*. Barcelona: Laia, 1977.

SOLA, Joan; RIGAU, Gemma [et al.]. *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries, 2002.